

بررسی رابطه‌ی کمبود پتاسیم و وجود برخی عوامل خطرساز در بروز تشنج ناشی از تب در شیرخواران و کودکان ۶ ماهه تا ۶ ساله

دکتر سعیده ترویج اسلامی^۱، دکتر حسین نصیریان^۱، دکتر زهرا بهزاد نسب^۲

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: تشنج ناشی از تب شایع‌ترین اختلال تشنجی دوران کودکی است. به علت خطرات ناشی از تشنج که ممکن است متوجه کودک شود، توجه به عوامل خطرزا و کشف موارد خطرساز جدید، اهمیت به سزاگی دارد. هدف این مطالعه، تعیین نقش کمبود پتاسیم و برخی عوامل خطرزا در بروز تشنج ناشی از تب در جمعیتی از کودکان در شهر مشهد بود.

روش‌ها: در این مطالعه مورد-شاهدی ۲۱۲ کودک با سن ۶ ماه تا ۶ سال در دو گروه مورد و شاهد وارد مطالعه شدند. در گروه مورد ۱۱۰ کودک که دچار تشنج ناشی از تب شده بودند و در گروه شاهد، ۱۰۲ کودک تبدیل بدون تشنج قرار داشتند. سطح سرمی پتاسیم و نیز معیارهایی از جمله سن، جنس، مدت زمان و علت تب، وزن زمان تولد، دور سر، سابقه‌ی قبلی ابتلا به تشنج ناشی از تب و کم خونی نیز در دو گروه مقایسه شدند.

یافته‌ها: در گروه مورد، سطوح پتاسیم به صورت معنی‌داری از گروه شاهد کمتر بود. وقوع تشنج همراه با تب در جنس مذکور، همراه با عفونت تنفسی و اوتیت مدیا، در اوایل شروع دوره‌ی تب، همراه با وجود سابقه‌ی قبلی ابتلا، وزن بالاتر در زمان تولد و دور سر بزرگ‌تر به صورت معنی‌داری بیشتر بود.

نتیجه‌گیری: علاوه بر سایر عوامل، کمبود سطح سرمی پتاسیم نیز نقش مهمی در بروز تشنج همراه با تب دارد. اقدامات پیشگیری از این عوامل خطر، منجر به کاهش بروز تشنج ناشی از تب می‌گردد. مطالعات بیشتری جهت تأیید و نیز بررسی عوامل احتمالی ناشناخته توصیه می‌شود.

وازگان کلیدی: عامل خطر، تشنج ناشی از تب، کودک، کمبود پتاسیم

ارجاع: ترویج اسلامی سعیده، نصیریان حسین، بهزاد نسب زهرا. بررسی رابطه‌ی کمبود پتاسیم و وجود برخی عوامل خطرساز در بروز

تشنج ناشی از تب در شیرخواران و کودکان ۶ ماهه تا ۶ ساله. مجله دانشکده پزشکی اصفهان ۱۳۹۳؛ ۳۲ (۲۹۰): ۹۶۸-۹۵۷.

موارد فوق و نیز صرع (Epilepsy) افتراق داده شود
۱-۵). پسران بیشتر از دختران مستعد ابتلا به تشنج ناشی از تب هستند (۶).

تظاهرات بالینی FC به دو دسته تقسیم می‌شود: ساده و پیچیده یا آتیپیک. در نوع ساده (Simple febrile seizure)، تشنج ژنرالیزه و تونیک کلونیک به همراه تب است. حداقل ۱۵ دقیقه طول

مقدمه

تشنج ناشی از تب (FC) یا Febrile seizure or febrile convulsions شایع‌ترین اختلال تشنجی دوران کودکی است و در ۲-۵ درصد کودکان در سنین ۹ ماهگی تا ۵ سالگی در غیاب عفونت سیستم عصبی مرکزی یا اختلالات حاد الکترولیتی اتفاق می‌افتد و باید از تشنج ناشی از

۱- دانشیار، گروه کودکان، دانشکده پزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

۲- پزشک عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مشهد، مشهد، ایران

نویسنده‌ی مسؤول: دکتر حسین نصیریان

با افزایش احتمال وقوع تشنج با حداکثر درجهٔ تب رخ دهد و وقوع آن با میزان افزایش سریع تب ارتباطی ندارد. ۱۵-۷۰ درصد خطر تکرار در دو سال اول زندگی وجود دارد. این خطر در کودکان زیر ۱۸ ماه، کودکان با تب پایین‌تر و سابقهٔ فامیلی تشنج ناشی از تب افزایش می‌یابد. ماهیت بیماری نیز در ایجاد تشنج اهمیت دارد. کودکان مبتلا به گاستروانتریت در مقایسه با کودکان مبتلا به اوتیت مدیا و یا عفونت مجاری تنفسی فوقانی کمتر به FC دچار می‌شوند؛ زیرا FC با آکالالوز تنفسی سیستمیک همراهی دارد. در حالی که گاستروانتریت به طور معمول با اسیدوز همراه است (۱۰).

شایع‌ترین بیماری همراه با FC بیماری تنفسی ویروسی، رزئولا و اوتیت مدیای حاد معرفی شده است. عفونت با هرپس ویروس انسانی اوایله‌ی تیپ ۶ HHV۶ یا Human herpes virus^۶ (Human herpes virus^۶) با نوع پیچیدهٔ FC همراهی دارد (۹، ۳).

واکسیناسیون علیه سیاه سرفه (نوع با سلول کامل Whole-cell MMR) و سرخک، سرخجه، اوریون (Measles-mumps rubella) سبب افزایش خطر بروز می‌گردد. عارضهٔ طولانی شدن مدت FC و نیز آنسفالوپاتی بعد از تزریق واکسن، مربوط به واکسن Dravet هستند، اما عارضه به عنوان آنسفالوپاتی ناشی از واکسن معرفی شده است (۳).

هدف این مطالعه تعیین کمبود پتاسیم و وجود برخی عوامل خطرساز در بروز تشنج ناشی از تب در شیر خواران و کودکان ۶ ماهه تا ۶ ساله‌ی بستره در بیمارستان‌های آموزشی شهر مشهد بود.

علاوه بر چند عامل احتمالی جدید، از میان عوامل

می‌کشد و در طی ۲۴ ساعت به طور معمول تکرار نمی‌شود، اختلال نورولوژیک و تکاملی وجود ندارد و عامل تب و تشنج، منژیت، آنسفالیت و سایر بیماری‌های اثرگذار بر مغز نمی‌باشد.

در نوع آتبیپلیک یا پیچیده (Complex febrile seizure) تشنج بیشتر از ۱۵ دقیقه به طول می‌انجامد، موضعی است و در ۲۴ ساعت تکرار می‌شود. در تشنج ناشی از تب پایدار (Status epilepticus) تشنج بیشتر از ۳۰ دقیقه طول می‌کشد (۳، ۷-۸).

در بسیاری از خانواده‌ها تشنج ناشی از تب اختلالی ارثی و به شکل صفت اتوژوم غالب یا اختلال چند ژنی ناشناخته منتقل می‌شود. در بستگان درجهٔ اول میزان بروز ۲/۵ برابر جمعیت عمومی است. تشنج ناشی از تب اگر فقط یک بار رخ دهد، از مدل توارث چند ژنی و اگر چند بار تکرار شود، از مدل توارث اتوژومی غالب با نفوذ ناکامل پیروی می‌کند (۹).

عوامل خطرساز (Risk factors) ماظور شناخته شده عبارت از سن زیر یک سال، دوره‌ی تب بیشتر از ۲۴ ساعت، میزان تب ۳۸-۳۹ °C است. سایر عوامل خطرساز، تأخیر تکامل، ترجیح از بخش نوزادان بعد از ۲۸ روز، عفونت‌های ویروسی، تزریق واکسن و از عوامل احتمالی آن کمبود روحی و آهن می‌باشند.

عوامل خطرساز مینور، سابقهٔ فامیلی تشنج ناشی از تب، سابقهٔ فامیلی اپی‌لپسی، سابقهٔ تشنج کمپلکس ناشی از تب، نگهداری از کودک در مهد کودک، جنس مذکور و سطح پایین سلیم سرم می‌باشند (۳).

Mمکن است قبل یا بالافصله بعد از شروع تب FC

گروه مورد شامل ۱۱۲ کودک ۶ ماهه تا ۶ ساله بود که دچار تشنج ناشی از تب شده بودند و ۱۰۳ کودک با همان محدوده سنی که به علل مختلف تب کرده بودند، اما دچار تشنج نشده بودند در گروه شاهد قرار گرفتند.

۲ نفر از گروه مورد و ۱ نفر از گروه شاهد به علت عدم ادامه همکاری والدین از مطالعه خذف شدند. به این ترتیب در گروه مورد ۱۱۰ کودک و در گروه شاهد ۱۰۲ کودک قرار گرفتند.

درجه‌ی حرارت بدن با استفاده از پروتکل استاندارد اندازه‌گیری درجه‌ی حرارت زیر بغل تعیین و ثبت شد. با دادن آگاهی به مادر در مورد تحقیق، رضایت‌نامه کسب و در هر دو گروه، اطلاعات توسط یک دانشجوی پزشکی با کمک مصاحبه با مادر و از طریق بررسی پرونده‌ها تکمیل گردید و سپس با یکدیگر مقایسه شد. میزان پتاسیم خون به عنوان عامل خطر احتمالی جدید در هر دو گروه اندازه‌گیری و مقایسه شد.

دور سر کودک و شاخص توده‌ی بدنی به عنوان عامل خطرزای احتمالی جدید بررسی شدند. از میان عوامل خطرزای شناخته شده،

عواملی که در مطالعات مختلف نتایج متناقض داشته‌اند نیز بررسی گردیدند که عبارت از سن، جنس، میزان تب، مدت زمان تب، علت تب، تغذیه با شیر مادر و دوره‌ی زمانی آن، وزن زمان تولد، سن حاملگی (پره ماقوریتی)، کم خونی و سابقه‌ی قبلی ابتلا به تشنج ناشی از تب بودند. کم خونی با استفاده از شاخص‌هایی چون میزان گلبول‌های قرمز، MCV، هموگلوبین، هماتوکریت، MCHC، Mean corpuscular volume)

خطرساز شناخته شده، عواملی که در مطالعات مختلف نتایج متناقض داشته‌اند نیز بررسی شدند که در قسمت بحث با ذکر تناقض و رفرانس و در قالب مقایسه با مطالعه‌ی حاضر آمده است.

روش‌ها

در این مطالعه‌ی مورد- شاهدی با استفاده از مقالات مشابه و فرمول و معیارهای مربوط، برای حداقل حجم نمونه‌ی لازم در هر گروه ۴۵ نفر به دست آمد.

$$n = \frac{(S_1^2 + S_2^2)(Z_1 - \alpha/2 + Z_1 - \beta)^2}{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)} = 45$$

$$X_1 = ۳۸/۹ X_2 = ۳۸/۴ S_1 = ۰/۳ S_2 = ۰/۴۳ Z_1$$

$$-\alpha/2 = ۱/۹۶ Z_1 - \beta = ۰/۸۴$$

در سال‌های ۱۳۸۹-۹۰ در مجموع ۲۱۵ نفر کودک بستری در رده‌ی سنی ۶ ماه تا ۶ سال در دو گروه مورد و شاهد با روش نمونه‌گیری غیر احتمالی مبتنی بر هدف وارد مطالعه شدند. محل انجام مطالعه بیمارستان‌های عمومی و آموزشی وابسته به دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد (بیمارستان ۲۲ بهمن و ۱۷ شهریور) بود.

معیارهای ورود شامل کودکان ۶ ماهه تا ۶ ساله بود که در جریان یک بیماری تب‌دار، تب به تنها ی داشتند یا به دنبال تب دچار تشنج شدند و در بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه آزاد پذیرش شده بودند. معیارهای حذف عبارت از سن کمتر از ۶ ماه یا بالاتر از ۶ سال، عفونت سیستم عصبی مرکزی، ابتلای قلبی به تشنجات دوره‌ی نوزادی یا تشنج بدون عامل برانگیزانده‌ی Unprovoked seizure یا اختلال تشنجی مزمن (نوار مغز غیر طبیعی)، اختلال تکاملی و وجود سایر عوامل تشنج‌زا (کاهش سطح سرمی گلوکز، سدیم، کلسیم و منیزیم) بودند.

شدند و رضایت‌نامه از آنان اخذ گردید. ملاحظات اخلاقی چاپ مقاله نیز بر اساس راهنمای کمیته‌ی اخلاقی چاپ (COPE) یا Committee on publication ethics (Committee on publication ethics) رعایت گردید.

یافته‌ها

در این مطالعه از مجموع ۱۰۱ نفر گروه مورد، تعداد ۸۷ نفر (۷۹/۱ درصد) به تشنج ناشی از تب ساده و تعداد ۲۳ نفر (۲۰/۹ درصد) به تشنج ناشی از تب از نوع پیچیده دچار شدند. از میان ۱۱۰ کودک با تظاهر تشنج ناشی از تب، ۶۱ نفر (۵۵/۵ درصد) پسر و ۴۹ نفر (۴۵/۵ درصد) دختر بودند. در گروه شاهد، از میان ۱۰۲ کودک تبدار بدون تشنج ناشی از تب، ۳۹ نفر (۳۸/۲ درصد) پسر و ۶۳ نفر (۶۱/۸ درصد) دختر بودند.

بروز تشنج ناشی از تب در پسران به صورت معنی‌داری بیشتر از دختران بود ($P = ۰/۰۱۲۰$) (جدول ۱). در هر دو گروه حداقل سن ۶ ماه و حداً کثر ۷۲ ماه بود. میانگین سنی در گروه مورد از لحاظ آماری به صورت معنی‌داری بیشتر از گروه شاهد بود، به ترتیب $۱۴/۹۱ \pm ۲۵/۵۴$ در مقابل $۱۷/۸۸ \pm ۲۲/۵۴$ ماه ($P = ۰/۰۰۵۰$) (جدول ۲).

در جدول ۳، علل تب اخیر در دو گروه آمده است. در گروه مورد، شایع‌ترین علت تب و تشنج ناشی از آن عفونت مجاری و دستگاه تنفسی و اوتیت مديای حاد بود که ۵۱ نفر (۴۶/۴ درصد) مبتلا شده بودند و در گروه شاهد گاستروانتریت علت شایع تب اخیر بود که ۳۵ نفر (۳۳/۳ درصد) به آن دچار شده بودند. عفونت مجاری و دستگاه تنفسی و اوتیت مديای حاد در گروه مورد، به صورت معنی‌داری بیش

(Mean corpuscular hemoglobin concentration) و (Mean corpuscular hemoglobin) MCH بررسی شد.

قد و دور سر کودک (cm) با متر نواری و وزن با یک وزنه‌ی استاندارد (سکا، آلمانی) اندازه‌گیری گردید و (Body mass index) BMI و صدک رشدی تعیین شد. آزمایش‌ها در یک آزمایشگاه معتبر انجام گردید. در گروه شاهد کودکانی که به علت گاستروانتریت یا سوء تغذیه سطوح پتاسیم سرم آن‌ها کاهش یافته بود، از مطالعه حذف شدند. هر یک از شیرخواران گروه مورد معیارهای کلاسیک تشنج ناشی از تب را نشان دادند.

در توصیف داده‌ها از جدول‌ها و شاخص‌های آماری مناسب مانند میانگین و غیره استفاده شد و در تجزیه و تحلیل داده‌ها، ابتدا طبیعی بودن داده‌ها با استفاده از آزمون یک نمونه‌ای Kolmogorov-Smirnov با تأیید طبیعی بودن از روش‌های پارامتریک مناسب مانند آزمون t و آزمون‌های دیگر استفاده شد و در Mann-Whitney صورت طبیعی نبودن داده‌ها آزمون به کار گرفته شد. در تحلیل داده‌های با مقیاس اسماً از آزمون χ^2 و در مواردی که بیش از ۲۵ درصد فراوانی‌های مورد انتظار جداول کمتر از ۵ بود (کوکران)، از آزمون Fisher's exact استفاده شد. نرم‌افزار مورد استفاده در این پژوهش SPSS نسخه‌ی ۱۸ (version 18, SPSS Inc., Chicago, IL) معنی‌داری آزمون‌ها کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد. در ملاحظات اخلاقی این مطالعه، دستورالعمل و راهنمای Helsinki در مورد تحقیقات پزشکی در کودکان لحاظ شد. والدین در مورد روش مطالعه آگاه

می‌کردند. در گروه شاهد، ۷۸ نفر (۹۲/۹ درصد) از شیر مادر و ۶ کودک (۷/۱ درصد) از شیر خشک تغذیه می‌شدند. میانگین طول مدت تغذیه با شیر مادر $13/90 \pm 5/81$ و در گروه شاهد $15/73 \pm 5/53$ بود (جدول ۲).

از سایر علل باعث بروز FC شده بود و بنابراین بین بروز تشنج ناشی از تب و علت تب اخیر در کودکان، ارتباط آماری معنی‌داری وجود داشت ($P = 0/0010$). در گروه مورد، ۶۱ نفر (۹۲/۴ درصد) از شیر مادر و ۵ کودک (۷/۶ درصد) از شیر خشک تغذیه

جدول ۱. نسبت درصد کودکان مبتلا به تشنج ناشی از تب (گروه مورد) و مقایسه‌ی آن با کودکان تبدار بدون تشنج (گروه شاهد) بر حسب عوامل خطر و سطح معنی‌داری آن‌ها

عامل خطر	گروه مورد (درصد)	گروه شاهد (درصد)	مقدار احتمال	آماره‌ی آزمون
جنسيت	۴۵/۵ - ۵۵/۵	۶۱/۸ - ۳۸/۲	۰/۰۱۲۰	$\chi^2 = 6/297$
تغذیه با شیر مادر	۹۲/۴	۹۲/۹	۰/۹۲۰۰	$\chi^2 = 0/010$
وجود کم خونی	۵۱/۹	۵۳/۹	۰/۷۷۴۰	$\chi^2 = 0/083$
سابقه‌ی تشنج ناشی از تب	۱۷/۰	۲/۰	۰/۰۰۰۱	$\chi^2 = 13/494$
پره ترم > ۳۸ هفته	۶/۷	۱۴/۱	۰/۱۱۰۰	$\chi^2 = 2/550$

جدول ۲. مقایسه‌ی میانگین و انحراف معیار ۹۵ درصدی عوامل خطر در گروه‌های مورد و شاهد و سطح معنی‌داری آن‌ها

عامل خطر	گروه مورد (۲ انحراف معیار ± میانگین)	گروه شاهد (۲ انحراف معیار ± میانگین)	مقدار	آماره‌ی آزمون
سن (ماه)	$25/54 \pm 14/91$	$22/54 \pm 17/88$	۰/۰۰۵۰	M-WZ = -۲/۸۱۸
$^{\circ}\text{C}$	$38/85 \pm 0/93$	$38/85 \pm 0/83$	۰/۸۸۲۰	M-WZ = -۰/۱۴۹
مدت زمان تب (ساعت)	$20/24 \pm 19/32$	$72/97 \pm 46/45$	۰/۰۰۰۱	M-WZ = -۹/۴۰۰
مدت تغذیه با شیر مادر (ماه)	$15/73 \pm 5/53$	$13/90 \pm 5/81$	۰/۰۵۶۰	M-WZ = -۱/۹۰۹
(g)	$3264/26 \pm 512/83$	$3043/74 \pm 515/76$	۰/۰۰۲۰	M-WZ = -۳/۰۴۹
سطح پتاسیم (meq/l)	$4/35 \pm 0/52$	$4/62 \pm 0/53$	۰/۰۰۱۰	T = آزمون = -۳/۲۹۶
(kg/m ^۲)	$16/00 \pm 3/08$	$15/87 \pm 2/40$	۰/۷۸۳۰	T = آزمون = +۰/۲۷۶
(cm)	$47/85 \pm 3/01$	$46/45 \pm 3/27$	۰/۰۰۷۰	M-WZ = -۲/۲۹۶
(pg) MCH	$62/00 \pm 24/06$	$24/09 \pm 2/37$	۰/۷۱۵۰	M-WZ = -۰/۳۶۵
10^9 RBC	$4/53 \pm 0/45$	$4/46 \pm 0/42$	۰/۲۴۵۰	T = آزمون = ۱/۱۶۵
(g/dl) Hb	$10/88 \pm 1/16$	$10/71 \pm 1/19$	۰/۲۳۳۰	T = آزمون = ۱/۲۰۰
(%) HCT	$32/71 \pm 3/21$	$33/39 \pm 3/51$	۰/۱۴۵۰	T = آزمون = -۱/۴۶۴
(fl) MCV	$72/21 \pm 5/21$	$75/48 \pm 7/13$	۰/۰۰۰۱	T = آزمون = -۳/۶۵۲
(g/dl) MCHC	$33/30 \pm 1/57$	$32/20 \pm 1/89$	۰/۰۰۰۱	T = آزمون = ۴/۳۹۹

M-WZ = Mann-Whitney Z; RBC: Red blood cell; MCH: Mean corpuscular hemoglobin

Hb: Hemoglobin; HCT: Hematocrit ; MCV: Mean corpuscular volume

MCHC: Mean corpuscular hemoglobin concentration

جدول ۳. توزیع فراوانی تشنج ناشی از تب در کودکان مورد بررسی بر اساس علت تب اخیر

عامل خطر (علت تب اخیر)	گروه مورد تعداد (درصد)	گروه شاهد تعداد (درصد)	جمع تعداد (درصد)
عفونت دستگاه تنفسی و ایتی مدیا	۵۱ (۴۶/۴)	۳۱ (۳۰/۴)	۸۲ (۳۸/۶)
تب بدون کانون	۲۹ (۲۶/۴)	۱۱ (۱۰/۸)	۴۰ (۱۸/۹)
گاستروانتریت	۱۹ (۱۷/۳)	۳۵ (۳۴/۳)	۵۴ (۲۵/۵)
عفونت ادراری	۸ (۷/۳)	۲۴ (۲۳/۵)	۳۲ (۱۵/۱)
واکسیناسیون	۳ (۲/۷)	۱ (۱)	۴ (۱/۹)
جمع	۱۱۰ (۱۰۰)	۱۰۲ (۱۰۰)	۲۱۲ (۱۰۰)

Pearson $\chi^2 = 26/55$; $P = 0/0001$

بین بروز FC و علت تب اخیر در کودکان ارتباط آماری معنی‌داری وجود داشت.

در گروه مورد، ۱۸ کودک (۱۷ درصد) و در گروه شاهد ۲ کودک (۲ درصد) سابقه‌ی مثبتی از نظر ابتلاء به تشنج ناشی از تب داشتند. بین بروز FC و سابقه‌ی بروز تشنج ناشی از تب در کودکان، ارتباط آماری معنی‌داری وجود دارد ($P = 0/0001$) (جدول ۱). در این مطالعه میانگین سطوح پتاسیم خون در گروه مورد $15/87 \pm 2/046 \text{ kg/m}^3$ بود و اگر چه این میانگین در گروه مورد بیشتر بود، اما اختلاف از نظر آماری معنی‌دار نبود ($t = 0/276$ و $t = 0/7380$) ($P = 0/0001$). در این مطالعه میانگین سطوح پتاسیم خون در گروه مورد $0/52 \text{ meq/l}$ و در گروه شاهد $0/52 \text{ meq/l}$ بود. در گروه مورد، سطوح پتاسیم به صورت معنی‌داری کمتر از گروه شاهد بود ($P = 0/0010$) (جدول ۲).

میانگین درجه‌ی حرارت بدن در گروه مورد $38/85 \pm 0/93^\circ\text{C}$ و در گروه شاهد $38/59 \pm 0/83^\circ\text{C}$ بود. دست آمد که این اختلاف معنی‌دار نبود ($P = 0/8820$) (جدول ۲).

در مطالعه‌ی حاضر میانگین مدت زمان تب تاریخ دادن تشنج در گروه مورد $19/32 \pm 20/24$ ساعت بود. در گروه شاهد با وجود میانگین بیشتر مدت زمان تب در گروه شاهد با وجود میانگین بیشتر مدت زمان تب $46/45 \pm 46/97$ ساعت، تشنجی رخ نداده است. اختلاف میانگین مدت زمان تب بین دو گروه، از لحاظ آماری معنی‌دار بود ($P = 0/0001$). این یافته نشان دهنده‌ی افزایش رخداد تشنج‌های ناشی از

در گروه مورد، ۱۸ کودک (۱۷ درصد) و در گروه شاهد ۲ کودک (۲ درصد) سابقه‌ی مثبتی از نظر ابتلاء به تشنج ناشی از تب داشتند. بین بروز FC و سابقه‌ی بروز تشنج ناشی از تب در کودکان، ارتباط آماری معنی‌داری وجود دارد ($P = 0/0001$) (جدول ۱). میانگین وزن زمان تولد در گروه مورد $512/83 \text{ g}$ بود و در گروه شاهد $3264/26 \pm 512/83 \text{ g}$ بود. اختلاف میانگین وزن زمان تولد بین دو گروه، از لحاظ آماری معنی‌دار بود و با توجه به آماره‌ی آزمون و $P = 0/0020$ ، اختلاف میانگین وزن زمان تولد بین دو گروه معنی‌دار بود. در کودکان با وزن تولد بالاتر، به صورت معنی‌داری تشنج ناشی از تب شایع‌تر بود (جدول ۲).

میانگین دور سر کودک در گروه مورد $47/85 \pm 3/01 \text{ cm}$ و در گروه شاهد $46/45 \pm 3/27 \text{ cm}$ بود. میانگین دور سر به صورت معنی‌داری بیشتر از گروه شاهد بود ($P = 0/0070$) (جدول ۲). میانگین BMI در گروه مورد $16 \pm 3/08 \text{ kg/m}^2$ و در گروه شاهد

دختر بوده است (۱۲، ۶). در مطالعه‌ی حاضر نیز بروز FC در پسران به صورت معنی‌داری بیشتر از دختران بود ($P = ۰/۰۱۲۰$).

در مطالعه‌ی حاضر میانگین سنی در گروه مورد از لحاظ آماری به صورت معنی‌داری بیشتر از گروه شاهد بود ($P = ۰/۰۰۵۰$)؛ در حالی که در مطالعه‌ی مهیار و همکاران در کودکان با تشنج ناشی از تب حداقل و حداً کثر سن به ترتیب ۵ و ۵۸ ماه و در گروه شاهد ۱۰ و ۶۰ ماه بود و بین دو گروه از نظر سن، اختلاف آماری معنی‌داری وجود نداشت (۱۲).

در منابع مختلف، دامنه‌ی سنی FC از ۳ ماه تا ۵ سال (۶)، ۶ ماه تا ۵ سال (۱۳، ۷، ۳) و ۶ ماه تا ۶ سال (۹، ۲) متفاوت است. در مطالعه‌ای سن شایع ۶ ماه تا ۳ سال با اوج شیوع در ۱۸ ماهگی، وقوع ۱۵-۶ درصد بعد از ۴ سالگی و با شروع غیر معمول بعد از ۶ سالگی ذکر شده است (۱۴)؛ اما اغلب در سنین ۱-۲ سالگی (با میانگین ۲۲ ماه) اتفاق می‌افتد (۲). اکثر تشنج‌های ناشی از تب (۸۰-۹۰ درصد) از نوع ساده هستند و در روز اول بیماری و در دمای 38°C یا بالاتر رخ می‌دهند (۹).

در مطالعه‌ی حاضر ۷۹/۱ درصد تشنج ناشی از تب از نوع ساده و ۲۰/۹ درصد از نوع کمپلکس یا پیچیده بود و اختلاف در میانگین میزان تب کودکان بین دو گروه تحت مطالعه از لحاظ آماری معنی‌دار نبود. مهیار و همکاران در مطالعه‌ای که انجام دادند، تفاوت آماری معنی‌داری بین دو گروه مورد مطالعه از نظر دمای بدن و درجه‌ی تب به دست آوردند ($P < ۰/۰۵۰۰$) (۱۲).

در مطالعه‌ی حاضر میانگین مدت زمان تب تا رخدادن تشنج در گروه مورد به صورت معنی‌داری

تب در اوایل شروع تب بوده است.

اختلاف میانگین بین دو گروه از نظر شاخص‌های HG، (Red blood cell) RBC، MCH، HCT، (Hyperemesis gravidarum) Hematopoietic cell transplant) معنی‌دار نبود، اما میزان MCV در گروه مورد به صورت معنی‌داری از گروه شاهد کمتر و میزان MCHC در گروه مورد به صورت معنی‌داری بیشتر از گروه شاهد بود (جدول ۲). به طور کلی، ۵۱/۹ درصد افراد در گروه مورد و ۵۳/۹ درصد در گروه شاهد دچار کم خونی بودند و ارتباط معنی‌داری بین بروز FC و کم خونی وجود نداشت ($P = ۰/۷۷۴۰$) (جدول ۲).

بحث

مطالعه‌ی حاضر نشان داد که جنس پسر، وجود سابقه‌ی تشنج ناشی از تب، رخداد تشنج‌های ناشی از تب در اوایل شروع دوره‌ی تب، بالا بودن وزن زمان تولد، دور سر بزرگ‌تر، سن بالاتر، کاهش سطح پتاسیم خون و عفونت دستگاه تنفسی و اوتیت مدیا عوامل خطرساز بروز تشنج ناشی از تب هستند.

در مطالعه‌ی Abd و El، عفونت دستگاه تنفسی فوقانی، سابقه‌ی فامیلی تشنج ناشی از تب، پره ماقوریتی و مشکلات زایمانی به عنوان عوامل خطر بروز تشنج ناشی از تب معرفی شده‌اند (۴).

در مورد ارتباط بروز FC با جنسیت، در مطالعه‌ی Naveed و Billo تفاوت معنی‌داری از نظر جنسیت بین دو گروه مورد و شاهد وجود نداشت (۱۱). بر اساس منابع پزشکی و در اکثر مطالعات مشابه، بروز FC در جنس پسر به صورت معنی‌داری بیشتر از

شیر مادر یافت نشد. در این مطالعه، هر دو گروه غالب از شیر مادر تغذیه می‌کردند (۱۲).

در مطالعه‌ی حاضر نیز بین بروز تشنج ناشی از تب و تغذیه با شیر مادر و نیز بین بروز تشنج ناشی از تب و طول مدت زمان تغذیه با شیر مادر، ارتباط آماری معنی‌داری وجود نداشت (به ترتیب $P = 0/۹۲۰۰$ و $P = 0/۵۶۰۰$).

در مطالعات مشابه، تفاوت آماری معنی‌داری از نظر وزن زمان تولد و بروز FC وجود نداشت (۱۷). در مطالعه‌ی حاضر، میانگین وزن زمان تولد در گروه مورد به صورت معنی‌داری بیشتر از گروه شاهد بود ($P = ۰/۰۰۲۰$). در مطالعه‌ی مهیار و همکاران (۱۲) ارتباطی بین پره ماچوریتی و بروز FC یافت نشد؛ در حالی که در مطالعه‌ی Abd و El (۴) پره ماچوریتی یک عامل خطر در بروز FC معرفی شده است. در مطالعه‌ی حاضر در گروه مورد ۶/۷ درصد و در گروه شاهد ۱۴/۱ درصد کودکان در زمان تولد پره ماچور بودند، اما این تفاوت معنی‌دار نبود ($P = ۰/۱۱۰۰$).

تشنج ناشی از تب در ۳۰ درصد کودکانی که یک حمله داشته‌اند، در نیمی از مواردی که دو حمله یا بیشتر داشته‌اند و یا سن کمتر از یک سال در شروع این حملات داشته‌اند، تکرار می‌شود (۳). نیمی از موارد عود طی ۶ ماه، ۷۵ درصد طی سال اول و ۹۰ درصد طی ۲ سال بعداز اولین حمله رخ می‌دهد (۶). حدود ۱۰ درصد کودکان، ۳ مرتبه یا بیشتر تکرار حملات را تجربه می‌کنند (۲).

در مطالعه‌ای مشابه در یزد، ۳۷ درصد کودکان دچار عود تشنج ناشی از تب با میانگین فاصله‌ی زمانی ۶ ماه از تشنج قبلی شده‌اند و مهم‌ترین عامل

کوتاه‌تراز میانگین مدت زمان تب در گروه شاهد است که نشان دهنده‌ی افزایش رخداد تشنج‌های ناشی از تب در اوایل بروز تب است.

در گروه شاهد با وجود افزایش میانگین مدت زمان تب، تشنجی رخ نداده است. اختلاف میانگین مدت زمان تب بین دو گروه از لحاظ آماری معنی‌دار بود ($P = ۰/۰۰۰۱$). در بعضی مطالعات دوره‌ی تب بیشتر از ۲۴ ساعت به عنوان عامل خطر مژوثر شناخته شده است (۳).

در بعضی منابع شایع‌ترین علل تشنج ناشی از تب عفونت‌های ویروسی مجاری تنفسی فوکانی، رزئولا و هرپس‌های غیر رزئولای انواع ۶ و ۷ و اوایت مدیای حاد معرفی شده است (۳). در مطالعه‌ی حاضر در گروه مورد، علت شایع تب اخیر و تشنج ناشی از آن عفونت مجاری و دستگاه تنفسی و اوایت مدیای حاد (۴۶/۴ درصد) بود. بین بروز تشنج ناشی از تب و علت تب اخیر، ارتباط آماری معنی‌داری وجود داشت ($P = ۰/۰۰۰۱$).

در مطالعات مشابه، عفونت دستگاه تنفسی از شایع‌ترین عوامل خطرزای بروز تشنج ناشی از تب معرفی شده است (۱۲). در حالی که در مطالعات متعدد، تغذیه با شیر مادر باعث کاهش بروز تشنج می‌گردد (۱۵)، اطلاعات کمی در مورد نقش شیر مادر در پیشگیری از بروز تشنج ناشی از تب در دست است.

فریور و بطایی طایرانی در تحقیق خود برای شیر مادر نقشی پیشگیری کننده از بروز تشنج ناشی از تب را گزارش کرده‌اند (۱۶). در مطالعه‌ی مشابه، تفاوت آماری معنی‌داری بین دو گروه مورد و شاهد از نظر تغذیه با شیر مادر و از نظر طول مدت زمان تغذیه با

گروه مورد، شیوع آنمی فقر آهن کمتر بود؛ اما از نظر آماری این تفاوت معنی دار نبود (۲۱). در مطالعه‌ی حاضر، ۵۱/۹ درصد افراد در گروه مورد و ۵۳/۹ درصد افراد در گروه شاهد چار کم خونی بودند. از لحاظ آماری ارتباط معنی داری بین بروز تشنج ناشی از تب و کم خونی وجود نداشت. در مطالعات مختلف ارتباط کمبود سدیم، گلوکز، کلسیم و منیزیم با بروز تشنج اثبات شده است و کمبود سدیم به عنوان عامل خطرزای وقوع FC معرفی شده است. در مطالعه‌ی حاضر برای اولین بار، اثر پتاسیم با بروز تشنج ناشی از تب بررسی گردید و سطوح پتاسیم در گروه مورد به صورت معنی داری از گروه شاهد کمتر بود.

عوامل مختلف و متعددی باعث افزایش خطر بروز تشنج ناشی از تب می‌گردند. تعیین عوامل مستعد کننده در هر اجتماعی، یک ضرورت پژوهشی است. اگر چه تشنج ناشی از تب پیش‌آگهی خوبی دارد، اما در حضور عوامل خطر و سابقه فامیلی مثبت، در ۹ درصد موارد به طرف صرع (اپی‌لپسی) سیر می‌کند (۲۲). به علاوه، هر تشنجی حتی تشنج ناشی از تب ممکن است منجر به عوارض خطیری مانند آپنه و هیپوکسی گردد؛ به خصوص در نوع پیچیده (کمپلیکه) که نیاز به بررسی دقیق و پیگیری دارد. در حالی که شناخت عوامل خطر از بروز تشنج ناشی از تب پیشگیری می‌کند.

در مطالعه‌ی حاضر بیشتر تشنج‌های ناشی از تب به صورت معنی داری در طی اوایل دوره‌ی تب رخداده است، در حالی که دوره‌ی تب بیشتر از ۲۴ ساعت جزء عوامل خطر مژهور شناخته شده است (۳). با توجه به میزان بروز تشنج ناشی از تب، توجه

خطرزای عود، سن کمتر از ۱ سال و سابقه‌ی بروز تشنج قبلی در فاصله‌ی زمانی کمتر از ۱ ساعت از شروع دوره‌ی تب معرفی شده است (۱۸).

در مطالعه‌ی حاضر در گروه مورد ۱۷ درصد و در گروه شاهد، تنها ۲ درصد موارد در گذشته سابقه‌ی تشنج ناشی از تب داشتند و بین بروز FC و سابقه‌ی بروز تشنج ارتباط آماری معنی داری وجود داشت ($P = 0.0001$) و میانگین سطح پتاسیم در گروه مورد به صورت معنی داری کمتر از گروه شاهد بود ($P = 0.0010$).

میانگین دور سر کودک در گروه مورد به صورت معنی داری بیشتر از گروه شاهد بود ($P = 0.0070$). با آن که میانگین شاخص توده‌ی بدنی در گروه مورد بیشتر از گروه شاهد بود، اما این اختلاف از نظر آماری معنی دار نبود. در مورد ۲ عامل اخیر، مقاله‌ی مشابهی یافت نشد.

تحقیقات در مورد نقش کم خونی فقر آهن در افزایش خطر ابتلاء به تشنج ناشی از تب، متناقض بوده است. مطالعه‌ی Naveed و Biloo حاکی از آن است که سطح فریتین پلاسمای در گروه مورد به صورت معنی داری در مقایسه با گروه شاهد کمتر است (۱۱).

در مطالعه‌ی Daoud و همکاران میانگین سطوح MCH و MCV (Hemoglobin HB) در گروه مورد کمتر از گروه شاهد بود، اما از نظر آماری تفاوت معنی داری وجود نداشت (۱۹). و همکاران Hartfield گزارش کردند که کودکان مبتلا به FC در حدود دو برابر بیشتر از کودکانی که بیماری تب‌داربدون تشنج دارند، چهار فقر آهن هستند (۲۰). مطالعه‌ی بیدآبادی و مشعوف نشان داد که در

تشکر و قدردانی

در این مطالعه، ملاحظات اخلاقی Helsinki and COPE guidelines بدین وسیله از استاد محترم جناب آقای دکتر عارف امیرخانی دانشیار اپیدمیولوژی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم پزشکی تهران که ما را راهنمایی کردند، قدردانی می‌شود. از والدینی که در اجرای این مطالعه همکاری نمودند و نیز از کادر پرستاری و کارمندان بیمارستان‌های آموزشی دانشگاهی شهر مشهد سپاسگزاری می‌گردد.

به وجود عوامل خطرزای مرتبط با بروز تشنج ناشی از تب در این مطالعه مانند جنس مذکور، سن بالاتر، وزن تولد بالاتر، دور سر بزرگ‌تر، مدت زمان تب کوتاه‌تر، عفونت مجاری دستگاه تنفسی و اوتیت مدیای حاد، سابقه‌ی قبلی ابتلا به تشنج ناشی از تب و نیز کاهش سطوح پتاسیم خون، لازم است که ارزیابی و برطرف کردن این عوامل خطر منجر به کاهش خطر بروز تشنج ناشی از تب و پیشگیری از آن می‌شود. مطالعات بیشتری جهت بررسی عوامل احتمالی ناشناخته ضروری است.

References

1. Sadleir LG, Scheffer IE. Febrile seizures. BMJ 2007; 334(7588): 307-11.
2. Marcante K, Kliegman RM, Behrman RE. Nelson essentials of pediatrics. 6th ed. Philadelphia, PA: Saunders; 2010. p. 681.
3. Mikati AM. Febrile seizures. In: Kliegman RM, Stanton BMD, Geme JS, Schor NF, Behrman RE, editors. Nelson textbook of pediatrics. 19th ed. Philadelphia, PA: Saunders; 2011. p. 2017-8.
4. Abd EF, El GH. Risk factors of febrile seizures among preschool children in Alexandria. J Egypt Public Health Assoc 2002; 77(1-2): 159-72.
5. Graves RC, Oehler K, Tingle LE. Febrile seizures: risks, evaluation, and prognosis. Am Fam Physician 2012; 85(2): 149-53.
6. Roddy MS, Swift JD, Newton DA, Anas NG. Seizures. In: Perkin RM, editor. Pediatric hospital medicine: textbook of inpatient management. 2nd ed. Philadelphia, PA: Lippincott Williams and Wilkins; 2007. p.266.
7. Baumann RJ, Kao A, Riviello Jr JJ, Talavera F, Mack KJ, Benbadis RS. Pediatric febrile seizures [Online]. [cited 2012]; Available from: URL: <http://emedicine.medscape.com/article/1176205-overview>
8. American Academy of Pediatrics. Febrile seizures: clinical practice guideline for the long-term management of the child with simple febrile seizures. Pediatrics 2008; 121(6): 1281-6.
9. Garfunkel CL, Kaczorowski M.J, Christy C. Pediatric clinical advisor: instant diagnosis and treatment. 2nd ed. Philadelphia, PA: Mosby, Elsevier; 2007. p. 203-4.
10. Schuchmann S, Hauck S, Henning S, Gruters-
- Kieslich A, Vanhatalo S, Schmitz D, et al. Respiratory alkalosis in children with febrile seizures. Epilepsia 2011; 52(11): 1949-55.
11. Naveed uR, Bilal AG. Association between iron deficiency anemia and febrile seizures. J Coll Physicians Surg Pak 2005; 15(6): 338-40.
12. Mahyar A, Ayazi P, Fallahi M, Javadi A. Risk factors of the first febrile seizures in Iranian children. Int J Pediatr 2010; 2010: 862897.
13. Valman B, Thomas R. ABC of the first year. 6th ed. London, UK: Wiley-Blackwell; 2009. p. 109-12.
14. Waruiru C, Appleton R. Febrile seizures: an update. Arch Dis Child 2004; 89(8): 751-6.
15. Huff EA. Breastfeeding prevents seizures, study finds [Online]. [cited 2011 Feb 12]; Available from: URL:http://www.naturalnews.com/031307_breastfeeding_seizures.html.
16. Farivar Kh, Tayarani Bathayi A. Protective effects of breast milk on central nervous system and the incidence of febrile convulsion in breast-fed children. Iran J Pediatr 1999; 9(1): 49-55. [In Persian].
17. Helbig I, Lawrence KM, Connellan MM, Torn-Broers Y, Vadlamudi L, Eckhaus J, et al. Obstetric events as a risk factor for febrile seizures: a community-based twin study. Twin Res Hum Genet 2008; 11(6): 634-40.
18. Fallah R, Karbasi SA. Recurrence of febrile seizure in Yazd, Iran. Turk J Pediatr 2010; 52(6): 618-22.
19. Daoud AS, Batieha A, Abu-Ekteish F, Gharaibeh N, Ajlouni S, Hijazi S. Iron status: a

- possible risk factor for the first febrile seizure. *Epilepsia* 2002; 43(7): 740-3.
20. Hartfield DS, Tan J, Yager JY, Rosychuk RJ, Spady D, Haines C, et al. The association between iron deficiency and febrile seizures in childhood. *Clin Pediatr (Phila)* 2009; 48(4): 420-6.
21. Bidabadi E, Mashouf M. Association between iron deficiency anemia and first febrile convulsion: A case-control study. *Seizure* 2009; 18(5): 347-51.
22. Shlomo S. Febrile seizures. In: Swainan KF, Ashwal S, Ferriero DM, Schor NF, editors. *Pediatric neurology principles and practice*. Philadelphia, PA: Mosby; 2006. p. 1081–6.

Assessment of Hypokalemia and Certain Risk Factors for Febrile Seizure among Children Aged 6 Months to 6 Years in Mashhad, Iran

Saeedeh Tarvij-Eslami MD¹, Hossein Nasirian MD¹, Zahra Behzad-Nasab MD²

Original Article

Abstract

Background: Febrile seizures (FS) are the most common seizure disorders which occur in 2% - 4% of children aged 6 months to 6 years old. We aimed to determine risk factors for the FC including hypokalemia in Iranian children.

Methods: This case-control study was performed on 212 children from 6 months to 6 years old in Mashhad, who were admitted to the hospital from 2010 to 2011. 110 patients with FC were considered as case group and 102 children with fever without seizure were as control group. Variables including age, gender, degree of fever, duration and cause of fever, breastfeeding and its duration, birth weight, body mass index, gestational age, child's head circumference, serum potassium levels, and anemia were compared in two groups.

Findings: There were significant differences between two groups regarding different variables. In case group, febrile seizure was significantly more common in male children, more featured in respiratory tract infection and otitis media and occurred in the early period of fever. History of FC, mean birth weight, and mean head circumference were significantly higher and serum level of potassium was significantly lower than those of control group.

Conclusion: This study showed that in addition to the known risk factors, hypokalemia plays an important role in occurrence of febrile seizure as a new risk factor. Further studies are recommended to investigate this issue and other unknown risk factors to prevent febrile seizure.

Keywords: Risk factor, Febrile seizure, Hypokalemia, Child

Citation: Tarvij-Eslami S, Nasirian H, Behzad-Nasab Z. Assessment of Hypokalemia and Certain Risk Factors for Febrile Seizure among Children Aged 6 Months to 6 Years in Mashhad, Iran. J Isfahan Med Sch 2014; 32(290): 957-68

1- Associate Professor, Department of Pediatrics, School of Medicine, Islamic Azad University, Tehran Medical Sciences Branch, Tehran, Iran

2- General Practitioner, Islamic Azad University, Mashhad Branch, Mashhad, Iran

Corresponding Author: Hosain Nasirian MD, Email: drnassirian@yahoo.com